

РЕШЕНИЕ

№ 20973

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3780** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.1 вр.чл.76б от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на Я. Х. М., гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в С., с адрес в [населено място], [улица], ет. 2 ап. ТИП 3 срещу Решение № 89Х/18.03.2026 г. на интервюиращ орган К. Б. при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 34529 от 28.10.2025 г. по предоставяне на международна закрила. Решението се оспорва като неправилно и незаконосъобразно, като са изложени основания за постановяване на решението в несъответствие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че административният орган не е изследвал новите обстоятелства, не е взето предвид обстоятелството, че ако се върне в С. ще бъде отвлечен от групировките и убит, както се е случило с неговия брат и неговия братовчед. Посочва, че не е изследвана хипотезата на чл. 8, ал. 6 от ЗУБ, както и член 33, пар. 2, буква г) от Директива 2013/32. Моли съда за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят Я. Х. М. не се явява и не се представлява.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците – К. Б. не се явява и не се представлява. По делото е постъпила писмена защита от юрк. Д., която по изложени в същото доводи, моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна

следното:

Според данните по административната преписка, жалбоподателят Я. Х. М., лице от мъжки пол, е [дата на раждане] в [населено място] в С., с етническа принадлежност: арабин, вероизповедание – мюсюлманин, сунит и семейно положение: женен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Я. Х. М. е подал първата си молба за закрила до българската държава с вх. № 3334 от 11.09.2024 г. на РПЦ – Х.. С решение № 1952 от 25.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС на Я. Х. М. е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България, връчено на 10.03.2025 г. Молителят е обжалвал административния акт пред Административен съд - [населено място]. С Решение № 3733 от 14.04.2025 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 600/2025 г. по описа на АС - Хасково, отхвърля жалбата против Решение № 1952 от 25.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 5732/2025 г. Съдът се е произнесъл с решение № 9049 от 01.10.2025 г., с което оставя в сила оспореното съдебно решение на АС – Хасково.

По подадената последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 34529 от 28.10.2025г. от сирийския гражданин Я. Х. М., е взето решение № 171X/11.11.2025 г. от интервюиращ орган на РПЦ - [населено място], с което не е допусната последваща молба за международна закрила на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван от чуждият гражданин пред Административен съд Пловдив - град. С решение № 1992 от 19.02.2026 г., постановено по адм. дело № 2723/2025 г., първоинстанционният съд е отменил решение № 171X/11.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС и връща преписката за ново разглеждане и произнасяне по молбата за международна закрила.

На 11.03.2026 г. юрисконсулт на ДАБ при МС е изготвил становище с указания до интервюиращ орган с които има за цел да представи подробно съдържанието и правните изводи на постановеното съдебно решение, с което е отменено Решение № 171X/11.11.2025 г. на интервюиращ орган по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, съгласно което съдът връща преписката за ново произнасяне.

С оспореното по делото Решение № 89-Х от 18.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган К. Б., в производство по чл. 76а от ЗУБ е разгледана подадената от жалбоподателя последваща молба с вх. рег. № УП 34529 от 28.10.2025 г. по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ за предоставяне на международна закрила до ДАБ.

Органът е обсъдил обясненията на Я. Х. М. пред съда, събрани в процедура по чл. 176 от Гражданския процесуален кодекс вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс, при които заявява че след промените, които са настъпили в С. и идването на Д. А. на власт, фамилията му има проблеми с друга фамилия - Ал Н., която е подкрепена от новите хора на власт, сочи, че чичо му е бил убит и никой от роднините му не е в С.. Не може да потвърди, че чичо му е убит от представители на посочената фамилия, но вражда между тях има, както и че ако се върне ще бъде убит, както и че това което се чувало по медиите нямало нищо общо с действителността в С., а групировката Ислямска държава все още съществувала.

С оспорения административен акт е прието, че посочените от жалбоподателя твърдения не доказват по категоричен начин, че ако молителят се върне в С. за него има опасност за живота и преследване по раса, религия или нечовешко отношение, а в твърденията му са налице много неточности и разминавания, които пораждаат съмнения относно достоверността им, поради което е прието, че същите са заявени единствено с цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последваща молба до производство за международна закрила.

Органът се е позовал в мотивите и на справка с вх. № МД-02-109/18.03.2026 г.на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС, относно актуалната политическа обстановка в С.. От изложеното в нея е направен извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност. Посочено е, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия, а интензитетът и мащабът на насилието, описани в справката, не са такива, че всяко лице пребиваващо на територията на С. да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ, както и че в конкретния случай личното и обществено положение на Я. Х. М. не предполагагат включването му в рискова група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007г. от 17 февруари 2009 г.

Направен е извод, че за молителя не е налице добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота му при завръщането му там, както и че не са налице предпоставки за приложение на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

По тези съображения органът е приел, че в разглежданата последваща молба жалбоподателят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и същата е приета за недопустима.

Оспореното Решение № 89Х/18.03.2026 г. е връчено лично на Я. Х. М. на 20.03.2026 г. в присъствието на преводач и длъжностно лице.

В хода на настоящото съдебно производство е приобщена административната преписка, съдържаща се по адм. дело № 829/2026 г. на Административен съд Пловдив. Със становище от представителство на ВКБООН в България /л. 17/е представена и информация за ситуацията в Сирийската Арабска Република.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка, Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – К. Б. - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. В подкрепа на посоченото е представена и Заповед № РД-05-78/26.01.2026 г. /л. 29/. Спазени са изискванията на

чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В случая безспорно подадената молба за закрила с рег. № УП 34529 от 28.10.2025 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила).

На датата на завеждане на последващата молба, чрез преводач, на оспорващия са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, по която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България /л. 86 по делото/.

Следва да се посочи, че в съответствие с член 33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, интервюиращият орган, въпреки бездействието на молителя, е изследвал служебно и втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като „недопустима“ по смисъла на директивата – „основанието“ не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и съгласно справката за ситуацията в С..

Подадената от жалбоподателя последваща молба правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на Я. Х. М., гражданин на С., е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. В случая не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, както и опасенията от военна служба.

Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда. Действително разказаното от Я. Х. М., че чичо му е бил убит при завръщането му в С. и че не може да потвърди дали убийството е извършено от фамилията с която е била враждата помежду им не може да бъде основание за допустимост на неговата последваща молба, тъй като тези негови твърдения не касаят лично кандидата, а се отнасят за друго лице, а освен това така направените твърдения не са подкрепени от никакви конкретни доказателства.

От приобщената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-109/18.03.2026 г.на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС е видно, че в страната на произход на жалбоподателя не е налице съществена промяна в обстановката, която да е основание за предоставяне на международна закрила и да не е обсъдена във влязлото вече в сила решение на Председателят на ДАБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на лицето. От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност както в цялата страна. Не се установява влошаване на обстановката, което да обоснове различна правна оценка спрямо вече направената в предходното производство. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

Повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната

на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство.

При тези данни правилно е прието, че молбата не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход С., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Представеното по делото становище от представителство на ВКБООН в България /л. 17/ несъмнено сочат, че обстановката в С. е несигурна и сложна. Независимо от тези факти обаче съвкупната преценка на данните от приобщената по делото справка с вх. № МД-02-109/18.03.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС относно ситуацията в тази държава, според настоящия съдебен състав действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение.

Налага се извода, че в страната на произход на жалбоподателя, С., не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсеция закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Х. М., гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в С., с адрес в [населено място], [улица], ет. 2 ап. ТИП 3 срещу Решение № 89Х/18.03.2026 г. на интервюиращ орган - К. Б. при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 34529 от 28.10.2025 г. по предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: